

Sigur e toamnă

Carmen

Iată cum o scumpă doamnă
(Ochi căprui, păr castaniu) ,
Se plimbă pe stradă-n toamnă
(Chiar de-i vânt și e târziu) .

Și pe drumul de sub pași
Gândul ei fuge în urmă.
Pieptul înainte scoate , umerii-napoi sunt trași ,
Iar privirea o înalță , de natură ține seamă .

Frunzele încă-n copaci , ruginii la margine ,
Iarba ici pe colo-uscată , într-un verde adevărat .
Ceață-n depărtare vede
Iar în față raze bat ,

Deci , natura nu se lasă
Doborâtă la iernat .
Nici că doamnei îi mai pasă ,
Ochii-n lacrimi și-a uscat .

Doamnă , sigur este toamnă !
Nu-ți fă griji , nu te-ntrista !
Viața e ca o coroană ,
Dreaptă , ea pe cap va sta .